

(Reportáž z prvního základního kola soutěže Notování pod Vyšehradem)

Ve čtvrtek 7. září 2006 ukazoval teploměr v autě 34 stupňů Celsia. Na chodníku před P- klubem v Trojické jsem se po šesté večer potkal s Cimbrou a s Drakem. Jistě, je pokaždé příjemné ty dva potkat, ale ten večer setkání naznačilo, že čas léta a festivalů pomalu končí a nastává babí léto a návrat pod střechu a dilema, kam večer jít, když jsou současně nejméně tři koncerty tří oblíbených kapel. Ten večer jsem však dilema neřešil, neboť už třetí rok mám "v popisu práce" být každý první čtvrtek v měsíce na soutěži Notování po Vyšehradem.

Čas prázdnin končil, ten večer se konalo první základní kolo čtvrtého ročníku a před malým jevištěm jsme si s Oldou Dolejšem, kapelníkem Sekvoje a předsedou pořadatelské rady, řekli, jak ten čas letí. Krom toho, že kapela Sekvoj byla prvním hostem, slaví letos čtvrtstoletí. Těm, kteří na prvním základním kole Notování ke své škodě nebyli oznamují, že Sekvoj pořádá v Barácké rychtě 17. listopadu 2006 velký výroční koncert s mnoha hosty.

Byť listopad je za dveřmi, ještě se chvilku na koncert těšme a vraťme se k Notování pod Vyšehradem.

O letošní ročník byl mezi muzikanty a kapelami veliký zájem. Počet účinkujících v jednom kole byl rozšířen na šest a stejně tak byl rozšířen i počet základních kol na šest. I přes tuto organizační změnu se na všechny nedostalo a ti, na které se nedostalo musí doufat, že snad příští rok budou mít více štěstí. O tom, že soutěž je skutečně prestižní, svědčí skutečnost, že o některých účastnících a zejména o vítězích se hodně píše a mluví. Jména jako My3.avi, Tereza Terčová, Nestíháme, Martin Rous a další patří dnes do pomyslné folkové síně slávy a setkáváme se s nimi zejména na prvních místech festivalů. Přitom ale necítím mezi účinkujícími nějakou ješitnou rivalitu a revnivost. Názory se vyměňují v baru vedle místa produkce a výsledkem často bývá i společné hraní těch, kteří se dřív znali jen podle vidění a podle slyšení. O vítězi základního kola rozhodují dva hlasy: Hlas lidu (divácké hlasování) a Hlas "Boží" (rozhodnutí pořadatelské rady). V případě shody obou hlasů postupuje do semifinále druhý v pořadí diváckého hlasování. Zároveň diváci v každém základním kole hlasují i o pořadí písní.

Pro osvěžení paměti, zejména mojí, rekapituluji, že pořadatelskou radu tvoří dva páry, tedy Cimbura a Kytka a Belmondo a Bublina. Předsedou je, jak jsem již uvedl, Olda Dolejš a dalším odborníkem byl tentokrát Mirek Burian, dobřista a mandolinista Sekvoje. Mirek se mi svěřil, že se snad na něj "valí" i banjo. Asi kapelník ví, co dělá. Když neví, platí samozřejmě, že ví.

Jako první vystoupil soubor **Myšáci** z Prahy. Abych se vyhnul opravám omylů, konstatuji, že soubor tvoří čtyři muži a čtyři ženy. Jak uvedl Cimbura, Myšáci účinkují téměř a cappella, tedy perkuse a kytara pouze "sem tam", jinak zpívání. Myšáci nám zazpívali

: *Good news*

, což dokážu ještě přeložit jako Dobré zprávy, ale další s názvy

Siyhamba

,
He ne ma tov

a

Mbamwa

přeložit neumím, díky pouze základním znalostem svahilského jazyka a hebrejštiny. U druhé písně Myšáci sice přidali část českého textu

Je to hanba bejt zase na mol

, ale nevím, zda poslední slovo mělo vyjadřovat tóninu nebo stav? Myšáky jsem před čtvrtelním večerem viděl a slyšel vždy jen v podobě několika písní a dost, tedy nikdy jsem neabsolvoval jejich celý koncert. Myslím, že nebudu nezdvořilý, když napíšu, že Myšáky lze zařadit spíše do kategorie středního věku než do mladé folkové krve. Víím také, že s Myšáky zpívaly i Blanka Matoušková a Danča Sedláčková, v současnosti zpěvačky kapely Kámen úrazu. Kdybych se dokázal přetělit do duše Lucie Bílé, řekl bych o Myšácích: "

Jsou to milý lidičky, co zpívají srdíčkama a mají z toho radost

." Jsou jistě lepší a lépe znějící soubory, ale v podstatě se s imaginárním výrokiem slavné rodačky z Otavovic u Kladna ztotožňuji, byť víím, že na postup to tentokrát nestačilo.

Druhým účinkujícím byl **Jarda Řehoř** z Prahy. Jarďa Řehoř je o devatenáct let starší než Cimbura a o stejný počet let starší než jsem já. Takže sečtete, vydělte třemi a máte náš průměrný věk. Jenže o věk vůbec nejde. Znáím třicetileté důležité kolegy, znám i ministry v tomto věku, znám i mladší lidi, kterým po několika větách hádám, že mají před důchodem. Jarďu Řehoře vídám prakticky na všech koncertech v Trojické. Menší postava, občas v ruce cigárko, bílé vlasy a vousy, ale hlavně milé a mladé oči. Jarďa je známý jako textař pro Sekvoj, Bluesberry nebo pro Cestáře. Kdo si notuje známou píseň

Kapkami si děšť

, měl by vědět, že je od Jarďy. Ten sebral odvahu, kytaru, na kterou se moc dlouho neučí a jako druhý soutěžící zazpíval píseň

Kouzelnej strom

,
Dobrou?

,
Zasad' strom, postav dům

a

Nouzová kolonie

. Z těch čtyř jsem znal jen nádhernou Nouzovou kolonii a to ještě jen v jiné verzi. Ostatní písně byly pro mě všechny premiérové. Litoval jsem, že jsem si nemohl nahrát texty, zejména třetí píseň znějící jako Vysockij mě zaujala až zdrcující vizí člověka stavějícího dům pro děti, které jej stejně odepíší. Byl to pro mě zážitek, bez ohledu na zřejmou Jarďovu trému a občasné

pletení textu. Rád bych se ještě někdy s Jardou Řehořem v této jeho písničkářské podobě setkal.

U teplické kapely **Naspěch** jsem se na jejich webu dočetl, že jich je pět, čtyři muži a zpěvačka Klára Smetanová. Jenže na zvukovce a při první písni jsem zjistil, že údaje dané kapelou inspicientce Bublině jsou nepravdivé. Klárka Smetanová totiž při vystoupení držela v náručí druhou zpěvačku, jejíž věk odhaduji tak přes půl roku. Přes zatím malé zkušenosti na pódiu ta malá umělkyně statečně mámě pomáhala s mikrofonom. Udělal jsem ale velkou novinářskou chybu a na jméno té začínající hvězdy jsem se nezeptal mámy Klárky. Tímto se té malé i celé kapele omlouvám. Po prvních tónech a první písni jsem si říkal, že je to zase jedna z těch kapel, kterým nelze celkem nic vytknout, ale které nevyčnávají nad zaběhlý standard. Jenže pak jsem si začal ťukat do rytmu a to zejména při třetí písni *Jako na dlani*

.

Nejdále do Trojické to měla tentokrát loňská maturantka z Třebíče, štíhlá a dlouhovlasá **Hanka Hložková**

. Hanku do Prahy doprovodil její chlapec a ona doprovodila své čtyři písně na kytaru. Hanka vládne výrazným hlasem a její čtyři písně:

Moře

,
Kabaret

,
Pračka

a
Kamínek

, výrazně převyšují obvyklý dívčí písničkářský standard, někdy až příliš plný depresí a starostí s prvními láskami. Zaujala mě zejména Pračka, plná vtipných slovních obrátů a ukazující, že jsou ještě holky, které se neposadí na zadek před mužskou ješitností. Tohle nepíšu jako tajný příznivec feminismu, ale jako otec dcery stejného věku, jaký má Hanka. Pokud jde o ty zmíněné nedospělé dívčí deprese, nesmějme se jim a občas si zkusme s našimi dětmi víc povídat. Ona to často není jen nedospělá póza.

Duo **Pospolu** jsem viděl a slyšel poprvé v životě. Vedle mě však, podobně jako u sportovních přenosů, seděla odborná poradkyně Tereza Bečičková. Terezka už pár měsíců není Ženatá, ale vdaná, ale s Tomášem Ludvíčkem zpívá pořád. Terezka mi prozradila, že nepřišla jen vzpomínat na své soutěžení v Trojické, ale držet palce a mít trému za svého žáka, Pepíka Pitharta. Pepík je "pospolu" se štíhlou blondýnkou, Katkou Masopustovou. Oba mladí lidé, nesoucí dík shodě příjmení lidí slavných v jiných oborech než je hudba, spolu účinkují poměrně krátce. Za doprovodu Pepíkovy kytary nám zazpívali a

Duo Pospolu

foto: Tomáš Pohl ©

zahráli tyto písně z dílny Pepíka Pitharta: *Hnízdo vosí*, *Deštivá*, *Souboj* a *Svíčička*. Pepíkova obrýlená tvář solidního studenta kontrastující se severským štíhlým půvabem Katky vzbuzuje optický klam, že zde zazní věci povícero vážné, místy až patetické. Jenže, s použitím obvyklé fráze, pravý opak je pravdou. Písně zněly humorem, nadhledem, moc hezky zpívané. V *Deštivé* jsem zaznamenal Katčin cit pro šanson. Publikum, včetně muzikantských kolegů, aplaudovalo a oči Terky Bečičkové se usmívaly. Zjevně byl spokojen i můj druhý soused u stolu, Pavel Rada.

Posledním, šestým účinkujícím, byla kapela **Kámen úrazu** z Prahy. Loňského roku se "Kameny" dostaly do finále, takže proč by nezkusily štěstí podruhé? Před samotným začátkem večera však došlo k politováníhodné události. Kámen úrazu totiž tradičně vozí na koncerty vlastnoručně napečené řízky. Pokud je to pro vlastní potřebu, je vše v pořádku. Tentokrát nepekly Blanka nebo Danča, ale kytarista a zpěvák Michal Aron. Ač nerad, viděl jsem některé členy poroty jíst řízky plnými ústy a přikusovali k nim chleba rovněž dovezený kapelou. Ponechávám to bez jakýchkoli komentářů. Kapela spustila písně:

Vlak jel dál

,
Noční motýl

,
Cikánská

a
Vyznání

. Kámen úrazu představil nového basistu, kterým je Jarda Lee Bob Hokr v červené čepici. Je vidět, že zapadl do kapely, byť je v ní poměrně krátce. Předtím jste jej mohli vidět například v kapele Suroví kocouři. "Kamenům" to šlape čím dál líp a velmi dobře znějí i pěvecká sóla Martina Laseviče. Martin chce opakovat loňskou radostnou událost a očekává dalšího potomka. Kdo chce vidět a slyšet Kámen úrazu, setká se s touto kapelou i na FOLKomínu 23. září 2006 na Toulcově dvoře v Praze 10, kde zahraje ve 13 hodin jako první účinkující.

Nyní bych chtěl říci jen pár otevřených slov k oběma moderátorům, tedy vůči Cimburovi a Belmondovi: *"Pánové, vy si myslíte, že když si oba na levou ruku omotáte zbytek vánoční výzdoby, že vás od sebe rozeznám? Nemohli byste si příště omotat cokoli každý jinam, například prádelní šňůru, tlakový obvaz nebo hadici? Já za to nemohu, ale podle posledního měření mého IQ si komise šeptala, že něco takového ještě neviděla. A po vašem vysvětlení jsem si téměř jist, jak to bylo myšleno ."*

Na jméno zpevacký jsem se nezeptal

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 13 Zář 2006 04:00

O přestávce vystoupila jako host, či spíše jako domácí, kapela **Sekvoj**. Chyběla však její nejhezčí, nejmenší a nejmladší část. Chyběla Karolína Skalníková. Sekvoj letos otevřela dveře Trojické a vyrazí do světa, což je správné, moudré a mělo se tak stát již dávno. Kapela hrála svůj standardní repertoár s imaginární Karolíninou flétnou, a jako vždy se líbila.

Pokud jde o výsledky, které byly oznámeny po předavku Sekvoje, jsou následující:

Pořadí písní:"

- 5. a 4. místo: *Souboj* (Pospolu) a *Vlak jel dál* (Kámen úrazu)
- 3. místo: *Deštivá* (Pospolu)
- 2. místo: *Cikánská* (Kámen úrazu)
- 1. místo: *Svíčička* (Pospolu)

Pořadí účinkujících:

- 6. místo: **Myšáci**
- 5. místo: **Jarda Řehoř**
- 4. místo: **Hanka Hložková**
- 3. místo: **Naspěch**
- 2. místo: **Kámen úrazu**
- 1. místo: **Pospolu**

Podle rozhodnutí pořadatelské rady je druhým postupujícím do semifinále kapela **Kámen úrazu**

.

Druhé základní kolo se koná 5. října v 19,30 a uvidíte a uslyšíte v něm **Courage** z Brna, **Danu Houdkovou**

a

Stejnou krev

z Prahy,

Nezebend

z Prahy, duo

Jakub Kořínek a Katka Misíková

(Praha - Plzeň), duo

Daman

z Prahy a

Ivetu Škorpíkovou

Na jméno zpevacký jsem se nezeptal

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 13 Zář 2006 04:00

z Poličky. Jako host vystoupí vokální soubor
Pětník
z Prahy.

P.S. Ten řízek od Michala Arona byl vynikající.